Florum arnicae optimi effectus in promovendo mensium fluxu in virgine octodecem annos nata, nondum antea lunare profluvium passa, instituto insuper naturali usu artuum inferiorum per triennium paralysi correptorum / observante Christ. Jac. Theoph. de Meza.

Contributors

Meza, Christian Jacob Theophilus de, 1756-1844. Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

[Edinburgh]: [publisher not identified], 1787.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/xzrx359c

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org XI.

Florum Arnicæ, optimi effectus in promovendo Mensium Fluxu in Virgine octodecem annos nata, nondum antea lunare prosluvium passa, instituto insuper naturali usu artuum inseriorum per triennium paralysi correptorum, observante Christ. Jac. Theoph. de Meza, M. D. Medicinæ et Artis Obstetriciæ. Pract. nec non Memb. Reg. Soc. Med. Hasn. ordin.

PUELLA quindecem fere annorum, tenera nervorum compage donata, choreis
forsan æquo plus data, huic oblectamento non
semper innoxio, per integram indulget noctem,
ut tandem lassata sed non satiata matutinis
recedens horis, se quiete ac somno tradiderit,
ad undecimam antemeridiem usque. Post
meridiem autem, satis alacriter se habens,
vestes sibi induit, amicam tripudii nocturni
comitem

comitem vifura. Viam tenens audit ululatum horrendum, indeque metu perculfa properat amicæ domum. Ibidem advenienti occurrit canis femimortuus, ante ejus pedes cadens utpote a carnifice male multatus. Terribile hoc fpectaculum tantam vim exercet in nervos, natura vel et forsan saltatione prægressa magis irritabiles redditos, ut dicto citius omnino caderet sensibus orba. Domum fertur, ibidemque adhibitis variis auxiliis et remediis non nifi post dimidiam horam ad vitam evocatur. Surgere conanti e fella pedes fallunt. horumque usum eidem denegunt sensu et motu carentes. Hoc in statu curru vehitur proprias in ædes, ibidem fecundum artem curanda, atque pedum paralyfi ftatim fupervenit brachiorum resolutio.

Consulitur medicum utique doctum et expertum, qui nihil non adhibet quod artis est ad hunc morbum curandum, scilicet venæfectiones, vesicantia, verberationes urticis, cucurbitulas, embroche calidum et frigidum, optima antispasmodica, roborantia, unguenta acria et stimulantia, fonticulos; neque tamen valet restituere motum artubus inferioribus, fuperiores enim inde vigorem recuperabant priftipristinum; unde mærore et tædio affecta omnibus remediis valedicit, fortem patienter latura. Hoc modo autem tolerantes fellæ ut machina quæ ope et elatere indiget, fi movere vult, affixa per aliquot annos, fatis bene ceteroquin, circa finem Decembris 1785 annum ætatis adimplens decimum octavum, corripitur febre tertiana regulari, quando meum auxilium petitur. Cum vero ex relatis crederem hanc febrem haud inutilem fore ad paralyfim extremitatum folvendam, evacuantibus tantum utendum esse puto, donec aliquot passa esset paroxysmos; atqui tam molesti hospitis pertæsa, intense præcabatur ut ad acheronta eum quantocius relegerem: Ideo præscribo tanti usus, ac forsan nunquam satis laudandum in hoc affectu, corticem Peruvianum dofi ordinaria. Sed quamvis statis temporibus accurate atque exacte hoc præbium usurparetur, febris tamen de tertiana fiebat quotidiana; indeque accedo ad vires Gei urbani tentandas, cui quoque febris refistens in quartanam mutabatur, quæ nec unciis quinque Gei cedebat.

Nunc vero in usum vocabam in quartano adeo laudatam Arnicam formula sequenti:

B. Flor. Arnici, 3i. coq. in aq. purifs. toij. ad remanent toi. col. add. fal. ammon. 3iii. fyr. quinque rad. aper. 3ii. M. cujus decocti hauriendus erat parvus cyathus omni trihorio.

Priori præbio affumpto, post horæ quadrantem oppressiones oriebantur, pectoris cum anxietatibus, et doloribus in infimo ventre, nec non cephalalgia. Pulfus fiebat celer, concomitante nausea. Verum enimyero nec inde territus, fuadeo ne ab ulteriori remedii usu desistat; illaque alacriter alteram haurit dofin, quæ, in minori gradu quamvis, excitaverat vi fua activa cardialgiam, cum calore totius corporis. Ad tertium præbium autem tolerabiliora fiebant fymptomata, et dimidia hora elapía post quartum præbium sentit sluidum quid effluere e vagina; indeque animo attento ac anxio quærens quid effet, en non fine admiratione fanguinem vidit ex virginitatis antro prodire, qui forsan nunquam antea in amabili fexu quam in nostra cum tanta utilitate fluxit. Nam eo ipso momento temporis fentiebat, quadam titillatione et formicatione circa tibiam, fe pedes et crura habere. Infequenti die eofdem extendere valebat, ac demum tertio die incedebat faltabatque more aliarum virginum gaudentium cruribus firmis. Nec tamen statim ab usu decocti arnicæ discedebat. Febris ab eo quoque tempore non rediit. Brevi autem post remedio valedicens, menfium vero periodo regulari utique gaudet.

CORROLARIA.

Nervorum debilitatem, indeque infequentem majorem fensibilitatem, plurimum contribuere ut quædam in talibus subjectis vehementius operentur quam in aliis, non est quod præcipue ab hoc cafu demonstrare connatus fum utpote nimis notum et triviale. Sed quod indicare volo est, quod causæ allatæ possint contribuere ut eadem subjecta nune minus nunc magis ab uno eodemque objecto afficiantur. Viderat enim hæc virgo tales fcenas aliquando, non fine horrore quidem fed nunquam tali cum eventu ac hac ultima vice, cujus caufa absque hæsitantia ex choreis prægressis nimiam lassitudinem et majorem debilitatem inducentibus deducere licet. Haud inficias ibo, hominibus debilioribus corporis

corporis motum conducere quo roborantur fibræ musculares nervorumque systema, indeque fanguinis circulationem humorumque fecretiones et excretiones haud fatis regulares forfan in fimilibus ad meliorem reducuntur ordinem. Equidem haud negandum est faltus et tripudium inter corporis motus recenfenda, ac facillime præ aliis ob oblectamentum quod afferunt præferenda: fed modus, quo nostris temporibus choreæ ducuntur, nunquam fanitati conducere potest, dum sit nimia vehementia, diuque nimis protrahitur, in conclavibus nimis calentibus, candelarum fumo et hominum vaporibus repletis, indeque fudor manat lassans, vicissim et alternatim repulfus, iterumque corpore fluens, non fine fanitatis detrimento nervorumque debilitate; inde, uti opinor, nostra magis ab hac tristi scena afficiebatur quam alias.

Nec est quod dubitemus arnicam in minori dosi, quamvis ac per aliquot vices usurpatam, sanitatem nostræ restituisse. Tensiones, anxietates, palpitationes cordis, cephalalgia, calores et dolores in insimo ventre, satis testantur de essicacia hujus remedii qua egetit in omnia vasa ac distenderit uterina. Hoc-

Vol. II. Dec. II. B b que

que modo vias aperuerit diutius forsan emansæ jamjam vero prodituræ menstruationi *.

Nec incredibile mensium profluvio artuum paralysin solutam fuisse †. Sensum formicationis in cruribus sensu sensu sensus quo menses prorumpebant, ipso tempore quo menses prorumpebant, monstrat et vasa cruralia spasmodice contracta, modo jam dilatari viamque patulam sic sanguini sluenti pandi.

Num vero febris fuerit naturæ conamen ad promovendam menstruationis negotium, verisimili satis videri potest; quamvis mea ex sententia, hoc negandum puto, dum septem paroxysmi ante febrisugorum usum, cæterique scil. horum usum nullum symptoma ceu mensium prodromum excitarunt ante arnicæ assumptionem, a qua abdominis cruciatus cætera sequebantur.

SECT.

^{*} In mensium suppressione, horumve obstructione, commendat de la Marche.

[†] Arnicæ in paralysi virtutem, multis experimentis, in quamplurimis ægrotis institutis, probat Clar. Collin. In paralysi artuum inferiorum ex pondere dorso illapso opem tulit et insusum singestum et cataplasma ex sloribus paratum, referente Plenkio.